

[A-40] Seat No: _____

No. of Printed Pages: 02

Sardar Patel University

M. A. (Final) (External) Examination

Tuesday Date: 17/04/2018 Time: 02.00 P.M. to 05.00 P.M.

**Subject Code: SAN-506 PAPER VI: Brahmasutra Anubhashya (Adhyay- 1&2- Niyat Sutras),
Brahmasutra Shribhashya (1.1.1)**

Total Marks: 100

प्रश्न: १ गभे ते बे गद्यभंड सानुवाड समजवो:

(१४)

१. स्यादेतत्। ब्रह्मविचार एवारम्भणीयो न धर्मविचारः, सर्ववेदव्याकर्त्रा वेदव्यासेनाकृतत्वात्तुच्छफलत्वा-
च्च। कल्पोक्तप्रकारेण निःसन्दिग्धं करणसम्भवाच्च। आचारपरम्परयापि करणसम्भवाच्च। एतर्हीति
सन्देहे सूत्रभाष्ययाज्ञिकानामेवानुवृत्तिः क्रियते न मीमांसकस्य। तस्मात्साङ्गवेदाध्येतुर्निः-सन्देहकरण-
सम्भवात्तु पूर्वयापि कृतम्। किञ्च, परमकृपालुर्वेदः संसारिणः संसारान्मोचयितुं कर्माणि चित्तशुद्ध्यर्थं
बोधितवानिति कूपेऽन्धपातनवदप्रामाणिकत्वभियाऽवसीयते। विपरीतबोधिका तु पूर्वमीमांसा, तस्मादपि
न कर्तव्येति।
२. द्युभ्वाद्यायतनं ब्रह्मैव। द्यौः भृश्यादिर्येषां ते द्युभ्वादयः तेषामायतनः। यस्मिन् द्यौरितिवाक्योक्तानां
साधकं वदन् प्रथमपरिहारमाह। स्वशब्दात्। आत्मशब्दो व्याख्यातः स्वशब्देन। अत्र न जीवस्या-
त्मत्वेनोपासनार्थमात्मपदम्। किन्तु पूर्वोक्तानामात्मभूतम्। तेन न भारकृतो दोषः। कारणे हि
कार्यमोतं भवति। सेतुत्वे च युज्यते। तज्ज्ञानेनामृतत्वप्राप्तेः। अभेदेपि ब्रह्मविदाप्नोति परमिति-
वदर्थः। तस्माद्बाधितार्थत्वाल्लक्ष्यस्य सर्वगतत्वव्युत्पादकत्वाद् द्युभ्वाद्यायतनं ब्रह्मैव।
३. स्वतन्त्रतया सर्वे वादा निराक्रियन्तेस्मिन् पादे। लोकानाम्भूर्भुवादीनामचेतनेन केवलेन प्रधानेन रचना
नोपपद्यते। रचितत्वादेव न परिणामः। सर्वस्य संश्लेषप्रसंगात्। अचेतनकर्तृका रचना नाचेतनेन प्रधानेन
कर्तुं शक्या। तस्मात् कारणत्वेन प्रधानं नानुमातव्यम्। अन्यथोपपत्त्या बाधितमेवानुमानमिति
चकारार्थः।
४. जीवस्य क्रियाज्ञानशक्ती योगेन सिध्यतः। समाध्यभावात् शक्त्यभाव इत्यर्थः। चकारात् तादृश-
मन्त्राभावोपि। न च सहजकर्तृत्वे अनिमोक्षः। पराधीनकर्तृत्व एवैतत्। ब्रह्मवत्। साङ्ख्यस्य
तन्मतानुसारिणो वान्यस्य भ्रम एव कर्तृत्वे न मुक्तिरिति। नपुंसक एव मुच्येतेति बाह्यवत्। निरिन्द्रियस्यैव
समाधिरित्यपि कारणत्वेन बुद्धिं वदन् न केनापि दूष्यते। तस्माज्जीवस्य स्वाभाविकं कर्तृत्वम्।।

प्रश्न: २ गभे ते बे सूत्रो समजवो:

(१०)

१. ईक्षतेर्नाशब्दम्।
२. प्रकरणाच्च।
३. उपसंहारदर्शनाच्चेति चेन्न क्षीरवद्धि।
४. परात्तु तच्छ्रुतेः।

प्रश्न: ३ गभे ते बे विशे नोध लभो:

(२०)

१. ब्रह्मसूत्रना भाष्यकारो विशे नोध लभो
२. वल्लभाचार्यनुं लवन
३. वल्लभे करेलुं जैनमत भंडन यथो
४. वल्लभाचार्ये करेलुं पांथरात्रमतनुं निराकरण यथो

(चान (उलथयो)

प्रश्न: ४ वल्लभाचार्यना मते कार्यकोटि ब्रह्म विशे नोध लभो

(१६)

अथवा

प्रश्न: ४ 'पोषणं तद् अनुग्रहः' समजावो

(१६)

प्रश्न: ५ (अ) गमे ते ओक गद्यभंड सानुवाद समजावो:

(१०)

१. अध्ययनगृहीतस्य स्वाध्यायस्य स्वभावत एव प्रयोजनवदर्थवबोधित्वदर्शनात्, गृहीतात् स्वाध्यायादव-
गम्यमानान् प्रयोजनवतोऽर्थानापाततो दृष्ट्वा, तत्स्वरूपप्रकारविशेषनिर्णयफलवेदवाक्यविचाररूपमीमांसा
-श्रवणेऽधीतवेदः पुरुषः स्वयमेव प्रवर्तते। तत्र कर्मविधिस्वरूपे निरूपिते कर्मणामल्पास्थिरफलत्वं
दृष्ट्वाध्ययनगृहीतस्वाध्यायैकदेशोपनिषद्वाक्येषु चामृतस्वरूपान्तस्थिरफलापातप्रतीतेस्तन्निर्णयफलवेदान्त
-वाक्यविचाररूपशारीरकमीमांसायामधिकरोति। तथा च वेदान्तवाक्यानि केवलकर्मफलस्य क्षयित्वं
ब्रह्मज्ञानस्य चाक्षयफलत्वं दर्शयन्ति तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयते, एवमेवामुत्र पुण्यचितो लोकः
क्षीयते, अन्तवदेवास्य तद्भवति।
२. वक्ष्यति च ज्ञोऽत एव इति। अतः स्वयंप्रकाशोऽयमात्मा ज्ञातैव, न प्रकाशमात्रम्। प्रकाशत्वादेव
कस्यचिदेव भवेत्प्रकाशः प्रदीपादिप्रकाशवत्। तस्मान्नात्मा भवितुमर्हति संवित्। संविदनुभूतिज्ञाना-
दिशब्दाः संबन्धिशब्दा इति च शब्दार्थविदः। न हि लोकवेदयोर्जानात्यादेरकर्मकस्य, अकर्तृकस्य च
प्रयोगो दृष्टचरः। यच्चोक्तम्- अजडत्वात्संविदेवात्मेति, तत्रेदं प्रष्टव्यम्-अजडत्वमिति कर्मिभिप्रेतम्,
स्वसत्ताप्रयुक्तप्रकाशत्वमिति चेत्; तथा सति दीपादिष्वनैकान्त्यं, संविदितिरिक्तप्रकाशधर्मानभ्युपगमे-
नासिद्धिरिति विरोधश्च।

प्रश्न: ५ (ब) नीचेनाभांथी कोठपण ओक श्रीभाष्य अनुसार समजावो

(१०)

१. तत्त्वमसि। वाक्यनुं रामानुजे करेलुं अर्थघटन समजावो

२. यस्य मतं तस्य मतम् अविज्ञातं विजानताम्। श्रुतिवाक्यनुं रामानुजे करेलुं अर्थघटन समजावो

प्रश्न: ६ गमे ते बे विशे नोध लभो

(२०)

१. रामानुजनुं छवन

२. ध्रुवानुस्मृतिनां साधनो विशे नोध लभो

३. रामानुजना मते प्रत्यक्ष प्रमाणा विशे यर्था करो

४. मायावादनुं रामानुजे करेलुं भंडन यर्था

~~X~~